

Súd: Okresný súd Vranov n/T
Spisová značka: 9C/83/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8813200910
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 09. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ružena Vašková
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2013:8813200910.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudkyňou JUDr. Ruženou Vaškovou v právnej veci žalobcu: Orange Slovensko, a.s., Metodova 8, Bratislava, IČO: 35 697 270, proti žalovanej: P. V., N.. X.XX.XXXX, A. R. Č.. XXX/XX, XXX XX M., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného: Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ, Petrovská č. 10, 909 01 Skalica, IČO: 42 264 154, zast. JUDr. Jozefom Kempom, advokátom, AK Nám. Josipa Andriča 1, 900 25 Chorvátsky Grob, o zaplatenie sumy 227,29 eur s prísl., takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 35,29 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne z dlžnej sumy od 24.6.2011 do zaplatenia a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Návrh v časti o zaplatenie istiny vo výške 192,- eur s prísl. z a m i e t a.

Žalovanému náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

Žalobca je p o v i n n ý zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania na účet právneho zástupcu JUDr. Jozefa Kempa vo výške 37,71 eur a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa podaným návrhom domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 227,29 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne z dlžnej sumy od 24.6.2011 do zaplatenia a náhrady trov konania. Podanie žaloby odôvodnil tým, že so žalovanou uzavrel zmluvy č. A4698551 a č. A5218988 a v zmysle predmetných zmlúv vypožičal žalovanej 3 ks SIM kariet, ktoré jej umožňovali využívať telekomunikačné služby poskytované žalobcom.

Ďalej uviedol, že v snahe predísť procesnej neistote, pri posudzovaní nároku z titulu zmluvnej pokuty ako paušalizovanej náhrady škody, v časti zmluvnej pokuty vo výške 254,- eur s tým, že ustanovenie Dodatkov, v ktorých je dohodnutá výška zmluvnej pokuty za mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie, bolo v inom súdnom konaní označené ako neprijateľná zmluvná podmienka a to Rozsudkom KS Prešov sp. zn. 6Co/91/2011 a v súlade s ust. § 53a Občianskeho zákonníka, je tak žalobca ako dodávateľ služby povinný zdržať sa používania takejto podmienky. Zároveň uviedol, že sa predmetnou žalobou domáha nároku na náhradu škody voči žalovanej, ktorá vznikla žalobcovi za odpredaný mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie Nokia 2330 vo výške 64,- eur, za odpredaný mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie Samsung C3050 vo výške 74,- eur a za odpredaný mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie Nokia 2330 vo výške 54,- eur (ďalej len „škoda“). Uvedená škoda predstavuje rozdiel medzi predajnou cenou telekomunikačného zariadenia a jeho akciovou cenou, t. z.

predstavuje škodu žalobcu, ktorú mu žalovaná spôsobila tým, že získala telekomunikačné zaradenie za cenu zvýhodnenú oproti cene trhovej tak, že sa podpisom dodatku zaviazala používať služby a za tieto platiť po dobu viazanosti a platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby.

Žalobca poukázal, že uvedená zmluvná pokuta mala ako občianskoprávny inštitút v zmysle Dodatok plniť funkciu paušalizovanej náhrady škody v prípade porušenia zmluvy, ktorá by žalobcovi prípadne mohla vzniknúť. Nebola dojednaná zo strany žalobcu s úmyslom privodiť žalovanej neprímerané podmienky za trvania zmluvného vzťahu ani pre prípad, keď dôjde k porušeniu povinnosti žalovanej a ani sebe zabezpečiť neprímeraný majetkový prospech, mala byť preventívnym a uhradovacím nástrojom pre prípad porušenia základného zmluvného záväzku žalovanej. Žalovaná si bola v zmysle čl. 3 bod 3.7 dodatkov vedomá, že telekomunikačné zariadenie je jej predávané za cenu uvedenú v čl. 1 bode 1.3 Dodatok, ktorej výška sa rovná rozdielu medzi spotrebiteľskou (trhovou) cenou a poskytnutou zľavou z toho dôvodu, že sa zaviazala využívať služby po dobu dohodnutú v Dodatkoch, pričom nedodržanie tohto záväzku by spôsobilo, že žalobcovi vznikla škoda, minimálne v rozsahu zľavy zo spotrebiteľskej ceny telekomunikačného zariadenia. Okrem škody za akciový telefón, žalobcovi vznikli aj ďalšie škody zo zvýhodnených cien služieb počas viazanosti, ktoré si z dôvodu náročnosti dokazovania neuplatňuje. Výška spôsobenej skutočnej škody, ktorú žalovaná spôsobila je pri akciovej cene telekomunikačného zariadenia Nokia 2330 vo výške 1,- euro a predajnej cene 65,- eur, je v sume 64,- eur, pri akciovej cene telekomunikačného zariadenia Samsung C3050 vo výške 1,- euro a predajnej cene 75,- eur, je v sume 74,- eur a pri akciovej cene telekomunikačného zariadenia Nokia 2330 vo výške 1,- euro a predajnej cene 55,- eur, je v sume 54,- eur. Žalovaná riadne a včas nezaplatila cenu poskytnutých služieb v sume 35,29 eur vyfakturovaných v období 2011/03 - 2011/05. Žalobca pokusom o pokonávku zo dňa 9.6.2011 oznámil žalovanej sumu neuhradených faktúr za jednotlivé mesiace a sumu za mobilný telefón a vyzval ju na ich úhradu v dodatočnej lehote. Žalobca si sumu za poistenie faktúr v podanej žalobe neuplatňuje. Žalovaná na pokus o pokonávku nereagovala ani čiastočnou úhradou pohľadávky. Ďalej uviedol, že si uplatňuje nárok úrok z omeškania z celkovej dlžnej sumy, a to počnúc dňom nasledujúcim po uplynutí lehoty na dodatočné plnenie uvedenej v pokuse o pokonávku, t. j. od 24.6.2011. Na základe toho žiadal, aby mu súd priznal okrem sumy za neuhradené služby vo výške 35,29 eur aj nárok na zaplatenie sumy 192,- eur, ktorý si žalobca v tomto konaní uplatňuje vo výške škody, ktorá mu preukázateľne vznikla. V prípade, ak súd vzhľadom na individuálne okolnosti prípadu hodné osobitného zreteľa bude považovať uplatnenú škodu za neprímerane vysokú, ponechal na voľnom rozhodnutí súdu, akú časť škody, po využití práva súdu výšku škody znížiť, žalobcovi prizná.

Žalovaná sa k žalobnému návrhu nevyjadrila.

Vedľajší účastník oznámil vstup do konania dňa 21.05.2013 a navrhol žalobu v časti o zaplatenie škody vo výške 192,- eur zamietnuť.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobným návrhom a jeho prílohami, Všeobecnými podmienkami poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejnej telefónnej siete spoločnosti Orange Slovensko, a.s., Zmluvami o pripojení č. A4698551, č. A5218988 a dodatkami s prílohou k zmluvám o pripojení, pokusom o pokonávku, faktúrami, oznámením o vstupe vedľajšieho účastníka na strane žalovaného do konania, písomným vyjadrením vedľajšieho účastníka na strane žalovaného zo dňa 26.8.2013 a zistil nasledovný skutkový stav veci:

Zo zmluvy o pripojení č. A5218988 zo dňa 1.10.2010 uzavretej medzi účastníkmi tohto konania vyplýva, že žalobca poskytol žalovanej ako užívateľovi - fyzickej osobe - nepodnikateľovi SIM kartu. Predmetom zmluvy bol účastnícky program Volania všetkým 50 a služby: CLIP, Blokovanie hovorov na ATX do 1,- eura a nad 1,- euro, náhradný telefón, Roaming bez blokovania prichádzajúcich hovorov v roamingu.

Podľa článku 1 bod 1.2 Dodatku k zmluve o pripojení č. A5218988 zo dňa 1.10.2010 predmetom tohto dodatku je dohoda strán o predaji koncového telekomunikačného zariadenia Nokia 2330 účastníkovi z majetku podniku so zľavou z jeho spotrebiteľskej ceny za kúpnu cenu (po uplatnení zľavy z jej spotrebiteľskej ceny) s DPH (ďalej len „kúpna cena“) 1,- euro.

Zo zmluvy o pripojení č. A4698551 zo dňa 16.11.2009 uzavretej medzi účastníkmi tohto konania vyplýva, že žalobca poskytol žalovanej ako užívateľovi - fyzickej osobe - nepodnikateľovi SIM kartu. Predmetom zmluvy bol účastnícky program Paušál 3 eurá a služby: Blokovanie hovorov na ATX do 1,- eura a nad 1,- euro, Roaming s blokováním prichádzajúcich hovorov v roamingu.

Podľa článku 1 bod 1.2 Dodatku k zmluve o pripojení č. A4698551 zo dňa 16.11.2009 predmetom tohto dodatku je dohoda strán o predaji koncového telekomunikačného zariadenia Samsung C3050 účastníkovi z majetku podniku so zľavou z jeho spotrebiteľskej ceny za kúpnu cenu (po uplatnení zľavy z jej spotrebiteľskej ceny) s DPH (ďalej len „kúpna cena“) 1,- euro.

Podľa článku 1 bod 1.2 Dodatku k zmluve o pripojení č. A4698551 zo dňa 16.11.2009 predmetom tohto dodatku je dohoda strán o predaji koncového telekomunikačného zariadenia Nokia 2330 účastníkovi z majetku podniku so zľavou z jeho spotrebiteľskej ceny za kúpnu cenu (po uplatnení zľavy z jej spotrebiteľskej ceny) s DPH (ďalej len „kúpna cena“) 1,- euro.

V zmysle článku 2 bod. 2.1 vyššie uvedených Dodatkov k zmluvám o pripojení účastník je povinný zaplatiť podniku cenu koncového telekomunikačného zariadenia vo výške uvedenej v čl. 1 bode 1.2.

Podľa článku 2 bodu 2.5 Dodatkov k zmluvám o pripojení, v prípade porušenia niektorej z povinností účastníka uvedenej v bode 2.3 alebo 2.4 tohto článku (najmä ale nielen nezaplatenie splatnej ceny za služby, nedodržanie záväzku uvedeného v bode 2.2 tohto článku, jednostranné ukončenie platnosti zmluvy alebo tohto dodatku pred uplynutím doby viazanosti, vykonanie úkonu smerujúceho k ukončeniu platnosti tohto dodatku pred uplynutím doby viazanosti bez ohľadu na skutočnosť, či naozaj dôjde k ukončeniu jeho platnosti) je účastník povinný uhradiť podniku zmluvnú pokutu. Právo na zmluvnú pokutu podľa tohto bodu vznikne podniku samotným porušením povinností účastníka, a to v okamihu porušenia povinností účastníkom, pričom toto právo nie je podmienené vykonaním žiadneho úkonu zo strany podniku.

V zmysle článku 2 bod 2.7 Dodatkov k zmluvám o pripojení, podnik je povinný splniť si všetky svoje povinnosti, ktoré pre neho vyplývajú zo zmluvy a tohto dodatku, najmä predatť účastníkovi koncové telekomunikačné zariadenie za dohodnutú kúpnu cenu a previesť na účastníka vlastnícke právo ku koncovému telekomunikačnému zariadeniu a odovzdať mu ho za predpokladu, že účastník splní všetky podmienky potrebné pre vznik nároku na kúpu telekomunikačného zariadenia za kúpnu cenu v súlade s týmto dodatkom a podmienkami.

Podľa článku 3 bod 3.6 Dodatku k zmluve o pripojení č. A5218988 tento dodatok je neoddeliteľnou súčasťou zmluvy. V bode 3.7 účastník vyhlásil, že si je vedomý, že mobilný telefón mu je predávaný za cenu uvedenú v čl. 1 bode 1.2 dodatku, ktorej výška sa rovná rozdielu medzi spotrebiteľskou (trhovou) cenou a v zmysle tohto dodatku poskytnutou zľavou zo spotrebiteľskej ceny len z toho dôvodu, že sa účastník zaviazal užívať služby poskytované mu prostredníctvom SIM karty v zmysle ustanovení tohto Dodatku po dobu dohodnutú v tomto Dodatku, pričom nedodržanie tohto záväzku (konkrétne záväzkov uvedených v článku 2 v bode 2.2, 2.3 alebo 2.4) vzhľadom na výšku zľavy zo spotrebiteľskej ceny MT, ako aj prípadný obsah Prílohy č. 1 Dodatku, by spôsobilo, že Podniku vznikla škoda (minimálne v rozsahu zľavy zo spotrebiteľskej ceny MT).

Podľa článku 4 bod 4.6 Dodatkov k zmluve o pripojení č. A4698551 tento dodatok je neoddeliteľnou súčasťou zmluvy. V bode 4.7 účastník vyhlásil, že si je vedomý, že mobilný telefón mu je predávaný za cenu uvedenú v čl. 1 bode 1.2 dodatku, ktorej výška sa rovná rozdielu medzi spotrebiteľskou (trhovou) cenou a v zmysle tohto dodatku poskytnutou zľavou zo spotrebiteľskej ceny len z toho dôvodu, že sa účastník zaviazal užívať služby poskytované mu prostredníctvom SIM karty v zmysle ustanovení tohto Dodatku po dobu dohodnutú v tomto Dodatku, pričom nedodržanie tohto záväzku (konkrétne záväzkov

uvedených v článku 2 v bode 2.2, 2.3 alebo 2.4) vzhľadom na výšku zľavy zo spotrebiteľskej ceny MT, ako aj prípadný obsah Prílohy č. 1 Dodatku, by spôsobilo, že Podniku vznikla škoda (minimálne v rozsahu zľavy zo spotrebiteľskej ceny MT).

Neoddeliteľnou súčasťou zmlúv o pripojení boli Všeobecné podmienky poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejnej telefónnej siete spoločnosti Orange Slovensko, a.s. (ďalej len „Všeobecné podmienky“).

Zo Všeobecných podmienok a to z článku 17 bodu 17.5 vyplýva, že zmluva a Všeobecné podmienky, ako aj právne vzťahy medzi Účastníkom a spoločnosťou Orange Slovensko, teda účastníkmi tohto konania, ktoré nie sú v Zmluve a Všeobecných podmienkach výslovne upravené, sa riadia ustanovenia zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov a ak tieto nie sú upravené, tak sa riadia ustanoveniami ostatných platných právnych predpisov.

Podľa bodu 4.4 písm. a) článku 4 Všeobecných podmienok poskytovania verejnej elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejnej telefónnej siete spoločnosti Orange Slovensko a.s. (ďalej len „Všeobecné podmienky“) spoločnosť Orange Slovensko je oprávnená odstúpiť od zmluvy, ak účastník nezaplatil splatnú cenu za poskytnutú službu ani do 45 dní po dni jej splatnosti.

Podľa bodu 4.10 článku 4 Všeobecných podmienok ukončením platnosti zmluvy nezaniká povinnosť účastníka uhradiť cenu poskytnutých služieb, ako aj uhradiť všetky iné peňažné záväzky voči spoločnosti Orange Slovensko. Spoločnosť Orange Slovensko pri zániku zmluvy zašle účastníkovi konečné vyúčtovanie, ktoré je účastník povinný uhradiť.

Podľa bodu 6.2 článku 6 Všeobecných podmienok okrem povinností upravených v týchto všeobecných podmienkach je účastník povinný používať službu iba v súlade s príslušnou zmluvou alebo jej dodatkom, zákonom a všeobecnými podmienkami, platiť cenu za poskytnuté služby podľa zmluvy a podľa cenníka, ako aj cenu za iné služby až na základe predloženia dokladu o vyúčtovaní v súlade s ustanovením článku 11 bod 11.8 týchto všeobecných podmienok.

Podľa bodu 11.14 článku 11 Všeobecných podmienok spoločnosť Orange Slovensko má nárok na úrok z omeškania vo výške 0,05 % z dlžnej ceny účastníkovi poskytnutej alebo účastníkom požadovanej služby za každý deň omeškania až do jej zaplatenia.

Za neuhradené služby žalobca vyfakturoval žalovanej faktúry a to faktúru

č. 5114706250 zo dňa 2.3.2011 na sumu 11,99 euro s dátumom splatnosti 16.3.2011, faktúru č. 5118203717 zo dňa 29.3.2011 na sumu 1,33 eur s dátumom splatnosti 12.4.2011, faktúru č. 5118235614 zo dňa 29.3.2011 na sumu 3,00 eur s dátumom splatnosti 12.4.2011, faktúru č. 5118191942 zo dňa 29.3.2011 na sumu 3,00 eur s dátumom splatnosti dňa 12.4.2011, faktúru č. 5118210869 zo dňa 29.3.2011 na sumu 11,99 eur s dátumom splatnosti 12.4.2011, faktúru č. 5121486399 zo dňa 1.5.2011 na sumu 3,98 eur s dátumom splatnosti dňa 15.5.2011.

Z pokusu o pokonávku žalobcu adresovaného žalovanej zo dňa 9.6.2011 vyplýva, že žalobca upozornil žalovanú, že voči nej eviduje splatnú pohľadávku, ktorá vznikla neuhradením riadne vyúčtovanej ceny za poskytnuté služby za mesiace február 2011 až apríl 2011 v sume 35,29 eur a zároveň, že je povinná z dôvodu porušenia zmluvných povinností vyplývajúcich z predmetných dodatkov k zmluvám o pripojení a samotných zmlúv o pripojení zaplatiť zmluvnú pokutu v celkovej výške 254,- eur. Pohľadávku ju vyzval uhradiť s tým, že ak nebude pripísaná na účet spoločnosti Orange Slovensko, a.s. najneskôr v posledný deň lehoty uvedenej v tomto liste a to dňa 23.6.2011, bude ju vymáhať súdnou cestou.

Právny zástupca vedľajšieho účastníka na strane žalovaného v písomnom vyjadrení zo dňa 27.8.2013 uviedol, že medzi účastníkmi konania sa jednalo o vzťah zo spotrebiteľských zmlúv pričom výška

zmluvných pokút 254,- eur je neprimeraná k hodnote zliav a dotácií poskytnutých zo strany žalobcu a k porušeniu zmluvných povinností zo strany žalovaného. Taktiež zmluvná pokuta nemohla byť podľa neho individuálne dojednaná žalovaným, keďže zmluvy o pripojení s ich dodatkami sú štandardnou formulárovou listinou a preto bola žalobcom vopred naformulovaná bez možnosti jej zmeny žalovaným. Ďalej uviedol, že ochrana spotrebiteľa v spotrebiteľských zmluvách vychádza z predpokladu, že spotrebiteľ je z hľadiska informovanosti, z hľadiska vyjednávacej pozície v slabšom postavení. Je toho názoru, že žaloba je iba čiastočne dôvodná, a to v nároku žalobcu na zaplatenie istiny vo výške 35,29 eur s prísl. (cena za neuhradené služby), ktorý nerozporoval, pričom žaloba je nedôvodná v časti o zaplatenie náhrady škody spolu vo výške 192,- eur. Náhradu škody spolu vo výške 192,- eur žalobca vymáha na základe ustanovení o zmluvnej pokute podľa Dodatkov k zmluvám o pripojení, pričom toto ustanovenie je treba ex offo považovať za absolútne neplatné ako neprijateľnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve podľa § 53 ods. 4 písm. k) a ods. 5 Občianskeho zákonníka, teda nie je možné v žiadnom prípade zo strany žalobcu si uplatňovať akúkoľvek náhradu škody na základe absolútne neplatného zmluvného ustanovenia. Vedľajší účastník navrhol, aby súd zamietol žalobu žalobcu v časti nároku na zaplatenie náhrady škody spolu vo výške 192,- eur. Nárok na náhradu škody by si mal žalobca uplatňovať samostatnou žalobou o náhradu škody bez toho, že by sa pri tom odvolával na absolútne neplatné zmluvné ustanovenia.

Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, neprijateľnosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená, a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí.

Podľa § 489 Občianskeho zákonníka, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone

Podľa § 491 ods. 1 Občianskeho zákonníka, záväzky vznikajú najmä zo zmlúv týmto zákonom výslovne upravených; môžu však vznikáť aj z iných zmlúv v zákone neupravených (§ 51) a zo zmiešaných zmlúv obsahujúcich prvky rôznych zmlúv.

Podľa § 544 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 42 ods. 4 písm. b) zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách (ďalej len „Zákon“), účastník je povinný platiť cenu za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o pripojení a podľa tarify, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženia dokladu o vyúčtovaní.

Podľa § 43 ods. 1, 2 Zákona, zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa. Podstatnými časťami zmluvy o pripojení sú dohodnutý druh verejnej služby, miesto jej poskytovania a cena za službu. Ak nie je v zmluve o pripojení určený čas poskytovania, platí, že sa služba bude poskytovať na neurčitý čas. Cenu za službu možno dojednať aj odkazom na tarifu.

Podľa § 43 ods. 5 Zákona, podnik môže odstúpiť od zmluvy o pripojení, ak účastník opakovane neoprávnenne zasahuje do zariadenia verejnej siete alebo takýto zásah umožní tretej osobe, hoci aj z neobanlivosti, ak nezaplatil cenu za poskytnutú službu ani do 45 dní po dni splatnosti, ak pripojí na verejnú sieť zariadenie, ktoré nespĺňa požiadavky osobitných predpisov, alebo používa také zariadenie v rozpore so schválenými podmienkami a ani na výzvu podniku zariadenie neodpojí, ak opakovane používa verejnú službu spôsobom, ktorý znemožňuje podniku kontrolu jej používania, ak opakovane porušuje podmienky zmluvy o pripojení.

Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak dlžník ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods.1 a 2 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Ak sa počas trvania omeškania zmení základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky a ak je to pre veriteľa výhodnejšie, výška úrokov z omeškania je o 7 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu príslušného kalendárneho polroka,

v ktorom trvá omeškanie; táto základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky sa použije počas celého tohto polroka je dvojnásobok úrokovvej sadzby určenej Národnou bankou Slovenska platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného záväzku.

Predmetný právny vzťah súd posudzoval ako spotrebiteľskú zmluvu v zmysle ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, nakoľko ide o zmluvy, ktoré uzatváral žalobca ako dodávateľ a žalovaná ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy, ako aj Všeobecných podmienok bol daný žalobcom bez možnosti žalovanej privodiť akúkoľvek zmenu.

Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že žalobca uzavrel so žalovanou zmluvu o pripojení spolu s dodatkami, na základe čoho boli žalovanej poskytované dohodnuté služby, no táto cenu za tieto služby, tak ako jej boli vyčíslené v jednotlivých faktúrach, neuhradila. Na základe vyššie uvedeného má súd za to, že nárok žalobcu na zaplatenie ceny za poskytnuté služby vo výške 35,29 eur je opodstatnený a v tejto časti žalobe vyhovel.

Žalovaná tým, že nezaplatila cenu za poskytnuté služby ani v dodatočnej lehote určenej žalobcom v pokuse o pokonávku, teda do 23.6.2011, dostala sa dňom nasledujúcim po uplynutí lehoty, teda dňom 24.6.2011, do omeškania. Týmto dňom vznikol žalobcovi nárok na úroky z omeškania z dlžnej sumy. Podľa zistenia súdu výška základnej úrokovvej sadzby Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením, t.j. ku dňu 24.6.2011, bola 1,25 % ročne. Výška úrokov z omeškania ku dňu 24.5.2011 bola teda 9,25 % ročne. Súd preto priznal žalobcovi nárok na úroky z omeškania v súlade s platnou právnou úpravou a to podľa § 517 ods. 2 Občianskeho Zákonníka v spojení s nariadením vlády č. 87/1995 Z.z. vo výške 9,25 % ročne od 24.6.2011 do zaplatenia zo sumy 35,29 eur.

Žalobca ďalej v žalobnom návrhu uviedol, že sa voči žalovanej domáha aj zaplatenia sumy 192,- eur, pričom táto suma predstavuje rozdiel predajnej ceny telefónov v čase uzatvorenia zmlúv o pripojení a akciovnej ceny, za ktoré žalobca telefóny žalovanej odpredal. Zaplatenia tejto sumy sa domáhal titulom nároku na náhradu paušalizovanej škody, lebo porušením zmluvných povinností zo strany žalovanej vznikla žalobcovi škoda vo výške 192,- eur.

Z vymedzenia nároku žalobcu na náhradu škody v predmetnom dodatku k zmluve o pripojení tak ako je to uvedené vyššie vyplýva, že žalobca sa tejto škody domáha z dôvodu porušenia povinnosti žalovanej zotrvať v zmluvnom vzťahu s ním po dobu minimálne 24 mesiacov. Takto skutkovo vymedzený nárok na náhradu škody je potrebné právne posudzovať podľa § 420 ods.1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého predpokladom vzniku tzv. všeobecnej občianskoprávnej zodpovednosti podľa § 420 Občianskeho zákonníka je porušenie právnej povinnosti (existencia protiprávneho úkonu), vznik škody ako majetkovej ujmy, príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodou a zavinenie toho, kto škodu svojím protiprávnym úkonom spôsobil.

Ustanovenie § 420 Občianskeho zákonníka, o všeobecnej zodpovednosti za škodu možno aplikovať jednak na prípad porušenia mimozáväzkovej povinnosti (v tomto prípade ide o zodpovednosť ex delicto - škoda spôsobená mimo existencie záväzkového vzťahu medzi škodcom a poškodeným) a jednak na prípad zodpovednosti za škodu spôsobenú porušením zmluvnej (záväzkovej) povinnosti (ide o zodpovednosť charakteru ex contractu).

Pre vznik zodpovednosti za škodu je nevyhnutné kumulatívne splnenie všetkých štyroch vyššie uvedených predpokladov. Pri neexistencii čo len jedného z nich zodpovednosť za škodu nie je daná.

Ako už súd uviedol vyššie, jedným z predpokladov zodpovednosti za škodu je samotný vznik škody, pričom dôkazné bremeno o vzniku škody a jej rozsahu (výške) zaťažuje poškodeného.

Podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka, uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

Občiansky zákonník nedeľňuje pojem skutočnej škody a ušlého zisku. Škoda sa chápe ako ujma, ktorá nastala (prejavuje sa) v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadriteľná všeobecným ekvivalentom, t. j. peniazmi, a je teda napravitelná poskytnutím majetkového plnenia, predovšetkým poskytnutím peňazí, ak nedochádza k naturálnej reštitúcii (porovnaj R 55/1971).

Skutočnou škodou sa rozumie ujma spočívajúca v zmenšení majetkového stavu poškodeného a reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré bolo nutné vynaložiť, aby došlo k uvedeniu veci do predchádzajúceho stavu (R 55/1971).

To, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk), je ujmom spočívajúcou v tom, že u poškodeného nedôjde v dôsledku škodnej udalosti k rozmnoženiu majetkových hodnôt, aj keď sa to dalo očakávať s ohľadom na pravidelný beh vecí (R 55/1971).

Podľa žalobcu mu vznikla škoda ako rozdiel medzi trhovou cenou koncových telekomunikačných zariadení a ich akciovou cenou.

Z vyššie citovaných ustanovení tak ako boli dojednané v jednotlivých dodatkoch k zmluvách o pripojení ako aj Všeobecných podmienkach, účastníci konania v dodatkoch k zmluvám o pripojení uzavreli aj dohodu o predaji koncového telekomunikačného zariadenia, a to presne uvedeného v jednotlivom dodatku a za v ňom uvedenú kúpnu cenu, ktoré bolo žalovanej ako účastníkovi predávané z majetku podniku so zľavou. V tejto časti možno potom predmetný dodatok hodnotiť ako kúpnu zmluvu, keďže v predmetných ustanoveniach boli dojednané všetky podstatné náležitosti tak ako ich upravuje ustanovenie § 588 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého z kúpnej zmluvy vznikne predávajúcemu povinnosť predmet kúpy kupujúcemu odovzdať a kupujúcemu povinnosť predmet kúpy prevziať a zaplatiť za predávajúcemu dohodnutú cenu. Opakovane boli povinnosti ohľadom predaja telekomunikačného zariadenie upravené aj v ďalších ustanoveniach či už v dodatku k zmluve ako aj vo Všeobecných podmienkach tak ako sú už vyššie citované v čl. 2 bod 2.1 o povinnosti účastníka zaplatiť podniku kúpnu cenu vo výške uvedenej v čl. 1 bod 1.2 a v čl. 2.7 povinnosť žalobcu ako podniku predáť žalovanej ako účastníkovi telekomunikačné zariadenie za kúpnu cenu a previesť na účastníka vlastnícke právo k telekomunikačnému zariadeniu a odovzdať mu.

Žalobca teda umožnil žalovanej na základe dodatkov k zmluvám kúpu telekomunikačných zariadení za ním určené znížené kúpne ceny v rámci jeho marketingovej a obchodnej stratégie na trhu mobilných operátorov, keď je nepochybné, že k takémuto kroku, resp. k predaju za takýchto podmienok nebol nijako donucovaný, bolo to jeho dobrovoľné rozhodnutie podľa názoru súdu zamerané výhradne na účel získania klientov. Rozdiel medzi skutočnou a akciovou cenou telekomunikačného zariadenia/ telefónu, tak nie je následkom protiprávneho úkonu žalovanej, ale výsledkom zmluvného konsenzu medzi žalobcom a žalovanou. Je neprípustné, aby takýto zmluvný konsenzus bol v prípade nesplnenia očakávaní, ktoré do zmluvného vzťahu žalobca vkladal, z jeho strany reparaovaný prehodením predmetného rozhodnutia o predaji telekomunikačného zariadenia za dojednanú cenu s tvrdením o spôsobení škody. Keďže žalobca obdržal dojednanú kúpnu cenu, nakoľko túto skutočnosť nijako nespochybnil, má súd za to, že k protiprávnemu zmenšeniu majetku žalobcu nedošlo, teda žalobca nepreukázal vznik škody ako jeden z predpokladov vzniku zodpovednosti za škodu, neuniesol dôkazné bremeno, preto súd žalobu v časti nároku na zaplatenie náhrady škody v sume 192,- eur spolu s jej príslušenstvom zamietol.

Podľa § 142 ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „ O.s.o.“), ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov konania právo.

Podľa § 137 O.s.p., trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Podľa § 149 ods. 1 O.s.p., ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Podľa § 151 ods. 1,2 O.s.p. o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia. Ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd

nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 151 ods. 8 O.s.p., vo výroku o náhrade trov konania súd vyjadří osobitne trovy právneho zastúpenia a iné trovy konania, ktorých náhrada sa účastníkovi priznáva.

V danej právnej veci súd konanie v časti uplatneného návrhu na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 192,- eur s prísł. zamietol a vo zvyšnej časti návrhu žalobcu pokiaľ ide o istinu vo výške 35,29 eur s príslušenstvom vyhovel. V časti zamietnutého nároku žalobcu bola v konaní úspešná žalovaná. Vo zvyšnej časti uplatneného nároku bol úspešný žalobca.

Žalovaná si náhradu trov konania neuplatnila a ani zo spisu je nevyplýva žiaden nárok na náhradu trov konania. Žalobca si uplatnil nárok na náhradu trov konania vo výške 16,50 eur pozostávajúcich zo zaplateného súdneho poplatku a vedľajší účastník si uplatnil nárok na náhradu trov konania pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia v celkovej výške 46,85 eur. V predmetnej veci mala žalovaná úspech vo výške 85 % a žalobca vo výške 16 %. Po odpočítaní úspechu žalobcu od úspechu žalovanej (84% - 16%), žalovanej vznikol nárok na priznanie náhrady trov konania vo výške 68 % z jej celkových trov konania. Nakoľko však žalovanej žiadne trovy konania preukázateľne nevznikli a ani z obsahu spisu jej nárok na náhradu trov konania nevyplývajú, súd jej nárok na náhradu trov konania nepriznal.

Konania v tejto právnej veci sa zúčastnil aj vedľajší účastník a to na strane žalovanej. Vzhľadom na pomer úspechu žalobcu a žalovanej v tomto konaní, vznikol aj vedľajšiemu účastníkovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu, akom vznikol nárok na náhradu trov konania žalovanej, t.j. vo výške 68 % z jeho celkových priznaných trov konania. Vedľajší účastník v písomnom podaní zo dňa 27.8.2013 prostredníctvom svojho právneho zástupcu si uplatnil nárok na náhradu trov konania pozostávajúci z trov právneho zastúpenia vo výške 46,85 eur.

Pri hodnote peňažnej pohľadávky - tarifnej hodnote 227,29 eur, odmena za jeden úkon právnej služby predstavuje podľa § 10 ods. 1 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“) sumu 19,92 eur. Súd v súlade s vyššie uvedenou vyhláškou priznal vedľajšiemu účastníkovi nárok na náhradu trov právneho zastúpenia v celkovej výške 55,46 eur, ktorý pozostáva z odmeny za dva úkony právnej služby - prevzatie a príprava zastúpenia a vyjadrenie zo dňa 27.8.2013 podľa § 14 ods. 1 písm. a), b) vyhlášky spolu v sume 39,84 eur, z režijného paušálu podľa § 16 ods. 3 cit. vyhl. v sume 15,62 eur (2 x 7,81 eur).

Spolu vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej priznal súd náhradu trov konania vo výške 55,46 eur a vzhľadom na pomer úspechu v konaní zaviazal žalobcu zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania v celkovej výške 37,71 eur (68 % zo sumy 55,46 eur).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.